

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225983
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112225983.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: X. O., bytom ul. F. M. Č.. XX/XX, H. X., zast. euroadvokátom, JUDr. Lubomírom Müllerom, Symfonická ul. č. 1496/9, Praha, Česká republika, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, Bratislava, o zaplatenie 41,16 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.09.2014, č. k. 9C/150/2012-45, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku **p o t v r d z u j e**.
Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania 24,64 eur do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 41,16 eur s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne od 07.08.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej súd prvého stupňa uložil tiež povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 73,10 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca si žiadosťou doručenou žalovanej dňa 06.02.2012 uplatnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu odškodnenie podľa § 23 zák. č. 119/1990 Zb. za odsúdenie rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. T 167/81 z 10.11.1981 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Tr. zák., na základe ktorého bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne. Žalovaná žiadosť žalobcu neprerokovala v šesťmesačnej lehote od jej obdržania. Žalobca sa svojou žalobou domáhal odškodnenia - náhrady nákladov väzby podľa § 23 ods. 1 písm. c/ zák. č. 119/1990 Z.z. o súdnej rehabilitácii za obdobie od 14.10.1981 do 15.12.1981 vo výške 41,16 eur. Žalovaná na pojednávaní dňa 30.09.2014 uznala nárok žalobcu čo do základu i výšky, avšak neuznala uplatnené trovy konania. Žalobcom uplatnené trovy konania neuznala z dôvodu, že právny zástupca žalobcu si uplatnil nároky z jednej žiadosti viacerými samostatnými žalobami, pričom v každej si uplatňuje čiastkové jednotlivé nároky, čo je podľa žalovanej v rozpore s ust. § 18 ods. 2 a 5 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Zároveň poukázala na to, že náhrada trov právneho zastúpenia bola právnomu zástupcovi žalobcu priznaná aj v konaní vedenom pred tým istým súdom pod sp. zn. 25C/149/2012. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci samej rozsudkom pre uznanie (§ 153a O. s. p.), keďže žalovaná uznala pohľadávku žalobcu, čo do základu i výšky. O príslušenstve žalovanej pohľadávky rozhodol súd prvého stupňa podľa § 517 ods. 2 OZ, v spojení s § 3 vyhl. č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v plnej výške. S poukazom na ust. § 18 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii súd prvého stupňa nevyhovел návrhu žalovanej, ktorým žiadala, aby súd žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že konanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým si uplatnil nároky z jednej žiadosti viacerými samostatnými žalobami, nebol v rozpore s ust. § 18 ods. 2 a 5 zák. č. 86/2003 Z.z. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že vzniku trov konania mohla žalovaná predísť včasným uspokojením žalobcom uplatnených nárokov po

podaní žiadosti o odškodnenie v zákonom stanovenej lehote. Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods.1, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, žaloba, účasť na pojednávaní dňa 30.09.2014) á 16,60 eur za každý úkon, 2x režijný paušál 7,63,- eur, a 1x režijný paušál 8,04 euro, spolu vo výške 73,10 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a napadla ním výrok, ktorým jej súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi náhradu trov konania neprizná, resp. náhradu trov konania primerane zníži. Uviedla, že v konaní vedenom pred tým istým súdom pod sp. zn. 25C/149/2012 si žalobca uplatnil samostatnou žalobou nárok na zaplatenie nákladov výkonu trestu vo výške 109,54 eur podľa ust. § 23 ods. 1 písm. c) cit. zákona. Uspokojenie oboch týchto nárokov žalobca požiadal v rámci jednej žiadosti o odškodnenie doručenej žalovanej dňa 06.02.2012. V ďalšom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 6C/78/2012 si žalobca uplatnil samostatnou žalobou aj nárok na zaplatenie nákladov trestného konania vo výške 6,64 eur podľa § 23 ods. 1 písm. c) cit. zákona. Aj tento nárok si žalobca u žalovanej uplatnil v rámci vyššie uvedenej žiadosti. Napokon v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7C/149/2012 si žalobca uplatnil samostatnou žalobou aj náhradu za stratu na zárobku vo výške 1.991,64 eur. Rovnako ako v predchádzajúcich prípadoch, aj tento nárok bol súčasťou žiadosti o odškodnenie doručenej žalovanej dňa 06.02.2012. Okrem týchto súdnych konaní si žalobca samostatnými žalobami uplatnil nárok na zaplatenie náhrady nákladov cestovného vo výške 9,60 eur (konanie vedené pod sp. zn. 21C/149/2012), ako aj nárok na zaplatenie nákladov trov obhajoby vo výške 1.955,37 eur (konanie vedené pod sp. zn. 10C/150/2012), pričom aj o uspokojenie týchto nárokov požiadal žalovanú v rámci v totožnej žiadosti o odškodnenie. Žalobca je v tomto súdnom konaní, ako aj v ostatných súdnych konaniach, zastúpený tým istým advokátom JUDr. Lubomírom Müllerom. Prostredníctvom tohto právneho zástupcu si žalobca uplatnil u žalovanej nároky na odškodnenie jedinou žiadosťou, avšak následne si jednotlivé nároky uplatňuje súdnou cestou prostredníctvom niekoľkých žalôb. Z jednej žiadosti o odškodnenie je teda vedených niekoľko súdnych sporov (6), pričom žalobca týmto bez akéhokoľvek logického základu jeden nárok na odškodnenie parceluje na niekoľko čiastkových nárokov, ktoré si uplatňuje samostatnými žalobami. Jediným vysvetlením takéhoto postupu je rozsah žalobcovi priznaných nárokov na náhradu trov právneho zastúpenia, ktorý narastá úmerne narastajúcemu počtu súdnych konaní z toho istého nároku. Ide o konanie, ktorým sa žalobca, resp. jeho právny zástupca snaží získať výhodu, ktoré procesné právo nepredpokladá a súčasne je takéto konanie spôsobilé spôsobiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením. Takéto konanie má znaky zneužitia práva, a je šikanózne. Právny zástupca žalobcu pri uplatňovaní nároku na odškodnenie nepostupuje s odbornou starostlivosťou, ním realizované právne zastúpenie nevykazuje žiadne známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb a jeho konanie nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s dobrými mravmi. Žalovaná si je vedomá, že uplatnené nároky neuhradila včas, t. j. v šesťmesačnej lehote, avšak táto skutočnosť nemôže byť dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia v požadovanej výške. Všetky nároky mali byť uplatňované jedným návrhom, čím by sa predišlo zbytočným súdnym konaniam ako aj nákladom právneho zastúpenia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd je toho názoru, že spôsob uplatnenia práv žalobcu nebol realizovaný nezákonným spôsobom a teda žalobca bol oprávnený jednotlivými čiastkovými žalobami uplatniť si jednotlivé nároky, o ktorých odškodnenie žiadal žalovanú spoločne jednou žiadosťou (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 210/2013-28). Za právne zastúpenie v každom jednom konaní mu preto vzhľadom na dôvodnosť každej jednej žaloby prislúcha právo na náhradu trov konania, a to za tie úkony právnej pomoci, ktoré v jednotlivých konaniach neboli identické. Za takýto identický úkon právnej pomoci by odvolací súd mohol považovať iba prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, pretože právny zástupca žalobcu právne zastúpenie pravdepodobne prevzal ešte pred podaním jednej žiadosti o odškodnenie u žalovanej. Žalovaná však k odvolaniu nedoložila doklady preukazujúce priznanie odmeny právneho zástupcovi žalobcu v inom jeho súdnom konaní, z ktorého dôvodu nemožno uvažovať o bezdôvodnom navýšení trov právneho zastúpenia. Žalovaná uviedla, že žalobcovi boli priznané trovy v konaní sp. zn. 25C/149/2012, ale odvolací súd zistil, že v tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 24,23 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - žaloba vrátane rež. paušálu. Odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia žalobcovi (s poukazom

na existenciu ďalších súdnych konaní sp. zn. 7C/149/2012, 9C/150/2012, 6C/78/2012, 10C/150/2012, 21C/149/2012) v danom konaní nebola priznaná. Táto v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebola žalobcovi priznaná ani v žiadnom z týchto ďalších konaní. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/149/2012 nadobudlo právoplatnosť, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/537/2013-57. Ak by sa odvolací súd priklonil k argumentácii žalovanej v rámci odvolania, že pre prípad uplatnenia nároku žalobcu jednotlivými žalobami nemá mu byť priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, mohlo by dôjsť k absurdnej situácii, že v prípade takéhoto rozhodnutia v každom jednom konaní o čiastkových nárokoch žalobcu by mu trovy právneho zastúpenia neboli priznané vôbec.

Podľa názoru odvolacieho súdu teda právny zástupca žalobcu nepostupoval v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, resp. so zákonom č. 586/2003 Z.z.. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovanej o vade konania pred súdom prvého stupňa spočívajúcu v tom, že súd prvého stupňa neaplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p., toto ustanovenie dáva súdu možnosť a nie povinnosť znížiť, prípadne nepriznať náhradu trov konania, ak ide o drobný spor (o ktorý v prejednávanej veci skutočne ide) a ak vzhľadom na výšku istiny sa javí výška trov neprímeraná. Okrem toho, odvolací súd ani nepovažuje pomer medzi výškou pohľadávky (41,16 eur) a výškou trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (73,10 eur) za tak neprímeraný, aby tu bol dôvod na použitie § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Z toho vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o trovách konania vecne správny a preto ho odvolací súd v tomto výroku potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 41,16 eur s prísl., nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobcu. Jeho právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu za 16,60 eur + rež. paušál 1 x 8,04 eur (§ 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 24,64 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.